

РАЙОННІЙ ГАЗЕТИ 60 РОКІВ

ТЕЛЕГРАМА В НОМЕР

Шановні друзі!

Дорого вітаємо вас з нагоди 60-річчя від дня заснування цього часопису. Райданий шлях для усіх поколінь працівників газети був рим на творчі здобутки. Інали десятиліття. Нові люди вливалися у творчий колектив редакції. Мінялася назва видання. Але незмінними залишилися громадянська позиція газети, прагнення жити клопотами і радощами людей району, нести їм слово правди. нинішній складний період розбудови нашої держави ваша та залишається провідником ідей добра і людяності, високості й моралі, громадянської злагоди та справедливості. І нагородою за це є віра читачів у свою газету. ісловлюючи сердечну подяку за все зроблене вами за цей період, щиро бажаємо колективу редакції, авторськ активу і читачам газети "Вічеве слово" нових творчих хів і плідної праці в ім'я Української держави, міцного ров'я, щастя, добра і благополуччя. ай районна газета і надалі славить рідний край, щедру лю і працюючих людей Костопільщини.

В. ЧЕРЕПУХА, начальник управління у справах преси та інформації облдержадміністрації.

"КОСТОПІЛЬСЬКА ПРАВДА": ІСТОРІЯ ПОШУКУ

1969 рік. Наближався 30-річний ювілей костопільської районної газети. На черговій редакційній планерці редактор І.М.Несвіт запропонував колективові наперед поміркувати над спеціальним

пишіть просто: "Газета виходить з 1939 року". Так ми й зробили. Паралельно розшували перші номери районки в місцевих архівах - безрезультатно. На тому пошуку й припинили, хоч, певна річ,

підшивку "Костопільської правди". Проте знову розчарування: немає перших номерів. І виходила газета якось несистематично - з вересня й до кінця 1939 року всього 11 номерів. Якщо бодай по одному номеру на тиждень, то всього їх мало б бути коло п'ятнадцяти.

Валентина Блінова зробила все, що могла, вивчила "біографію" газети від 1939 року й до останнього часу, вибрала, з її погляду, найцікавіші різноманітні інформації багаторічної давності: як налагоджувалось "соціалістичне змагання" на паперовій фабриці в Моквино (с.Моквин було в межах Костопільського повіту), як відкрито хату-читальню в селі Голувино (так тоді писали), ставилися п'єси по інших селах

районної Ради депутатів трудящих Ровенської області".

З початку Великої Вітчизняної війни і по травень 1944 року - перерва у випуску газети.

1944 року поновлює вихід під заголовком "Більшовицький шлях". Двосторінкова. З 1946 року періодичність два рази на тиждень, тираж дві з половиною тисячі примірників.

Після XIX з'їзду партії, коли офіційно вона стала називатись Комуністична партія Радянського Союзу замість ВКП/б/, газета має назву "Сталінським шляхом" і виходить з підзаголовком "Орган Костопільського РК КП України та районної Ради депутатів трудящих". З 1955 року періодичність три рази на тиждень.

Після викриття культу особи Сталіна на XX з'їзді КПРС у 1956 році до 1962 р. виходить під назвою "Ленінський промінь". З 1958 року періодичність три рази на тиждень, друкується на чотирьох сторінках, тираж дві з половиною тисячі примірників.

У період розформування Костопільського району на початку шістдесятих років випуск газети припиняється. Поновлюється в березні 1965 року. Газета одержала назву "Червоний промінь", вихід

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

БІЛЬШОВИЦЬКИЙ ШЛЯХ

Орган Костопільського РК КП України та районної Ради депутатів трудящих Ровенської області.

номером, а сам узявся за найголовніше - пошуки першого редактора, який би розкрив не рядову для газетярів подію, уже віддалену і затуманену часом.

Над західними регіонами шефство брали східні області України, над нашим краєм - Полтавщина. Не знаєм достеменно, до якої з обласних полтавських організацій звернувся наш редактор, але через якийсь час - о радість! - з м.Лохвиця надходить лист від Івана Філоновича Бейкуна. З нього повіяло історією, нами не знаємо. Згадавши у загальних рисах зустріч із західноукраїнською землею та її людьми, Іван Філонович писав:

"В ті вересневі дні я працював у тимчасовому управлінні Костопільського повіту Рівненської області. Через тиждень після визволення повіту почала виходити газета "Костопільська правда". Редактором її було призначено мене.

В Костопільській друкарні, яка була націоналізована у власника, не було українського шрифту, доводилося їздити у Рівне. Там набиралась і друкувалась газета. Вона доставлялась на підприємства і в села повіту. Згодом Полтавська словесні

не заспокоїлись.

Новий поштовах пошуківій роботі дало наближення 40-річчя газети, і вирішено було розширити коло дослідництва, не минаючи й місцевих

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

СТАЛІНСЬКИЙ ШЛЯХОМ

Орган Костопільського районного комітету КП України та районної Ради депутатів трудящих, Ровенської області

можливостей. Але ні в читачів, ні в організаціях та установах, ні в районному та обласному архівах жодного номера "Костопільської правди" так і не виявили. Не знайшлося їх і в Харківському архіві. Все зжерла війна.

Прийшла думка заглянути в підшивки районної газети попередніх десятиліть, адже могли щось згадати про день заснування в 1949, 1959 роках. Ні, таких ювілеїв тоді, мабуть, просто не відмічали.

Знову не вніс ясності новий лист від Івана Бейкуна з Лохвиці на Полтавщині, він уже пише навіть не "через тиждень", а "незабаром почала виходити в повіті газета "Костопільська правда".

і т.ін.

Отож подасмо дещо з "біографії" районної газети.

1939 рік. "Костопільська правда", орган Костопільського повіткому КП/б/У і

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЛЕНІНСЬКИЙ ПРОМІНЬ

Орган Костопільського районного комітету КП України та районної Ради депутатів трудящих, Ровенської області

повітової Ради. Тираж 3 тис. примірників. Вийшло 11 номерів.

щотижня триразовий на чотирьох сторінках. З п'яти тисяч у момент поновлення

Вічеве слово, - 1999, - 16 жовтня, - с. 1.

Закінч. на зворот.

Перший редактор районної газети "Костопільська правда" Іван Філонович БЕЙКУН. Таким він був у середині сімдесятих. Кілька років тому до нас дійшла сумна звістка: його не стало.

ВІТАЄМО!

Районній газеті - 60! Шановні журналісти, прийміть найщиріші вітання з нагоди цього свята.

Висловлюємо щирю вдячність за сумлінну і копітку працю, за безсонні ночі і турботи, за цікаву інформацію, яку можна прочитати у районці.

Приємно відзначити, що, незважаючи на складнощі минулого і поточного років щодо фінансування видання, ви постійно вдосконалюєте форми та жанровість подачі матеріалів, підвищуєте фахову майстерність, поліпшуєте інформаційне насичення і технічне оформлення газети. Приємно, що ви були, є і залишаєтесь вірними високому обов'язку такої необхідної нашої

повний комплект українських шрифтів та обладнання для друкарні".

Що означає "через тиждень"? До нас, казали, червоні бійці прийшли на третій день свого західного походу, отже, коло 20 вересня. Звідси ми й почали відлік і в підзаголовкових вихідних даних стали писати: "Газета виходить з 30 вересня 1939 року". На це дуже скоро зреагували в Харківському загальноукраїнському державному архіві: звідкіля взято дату? Якщо не маєте документальних даних, то

ва одного з найсумлінніших наших працівників, молоду і

вицький шлях". Виходить 15 разів на місяць, чотиристорі-

вродливу Валентину Блінову. І ось тут у сховищах Центральної наукової бібліотеки АН УРСР вона віднайшла об'єкт пошуку - тоненьку

нкова.

З №11/22/ від 26 січня 1940 року газета виходить з підзаголовком "Орган Костопольського РК КП/б/У та

раж зростав від 5 до 11 з половиною тисяч примірників.

У 1992 році на конкурсній основі "Червоний промінь" перейменовано на "Вічеве слово".

Отож уважний і небайдужий читач після всього сказаного може дорікнути: ваші дослідження так і не внесли ясності щодо дня народження газети? На жаль, відповідати доводиться ствердно. І покластися на подальші пошуки наших послідовників.

*Редакція газети
"Вічеве слово".*